

det sig overmaade let udføre. Jeg tror derfor, at man ikke skal være for fordringsfuld i den Henseende. Naar man er naaet saavidt med Hensyn dertil, som man er i de senere Aar — ja, nu er det ikke saa faa Aar — at man, hvad jeg selv har Erfaring for, med største Redebønhed faar udleveret Skemata i Ministeriet gratis til Brug for alle Vedkommende i den Henseende, naar disse Skemata ere saa tydelig affattede, at Enhver som helst kan i den Henseende være vedkommende Ansøger behjælpelig, og naar Pressen saa i dette Tilfælde, som den bør, thi den maa have en Del staaende Punkter, som den til visse Tider af Aaret gjør sin Læsekreds opmærksom paa — optager Dølyshninger om Sagen henimod den Tid, da Ansøgningerne skulle være indgivne, og gjør opmærksom paa, at de, der i Aar ville indgive Ansøgning om Indfødsrets Meddelelse, nu har at tage sig sammen og sørge for at faae det gjort efter de foreskrevne Regler, saa tror jeg ikke, at der i den Henseende er Noget, at klage over. Jeg tager dette fra det Standpunkt, at jeg ikke kan skjønne, at dette er særlig en Statsinteresse, for hvilken Staten skulde bekjendtgjøre offentlig, jævnlig eller daglig. Forøvrigt vide vi meget vel, at Staten og dens Autoriteter i mange andre Tilfælde, hvor det er en virkelig Statsinteresse, at visse Ting blive bekjendtgjorte i Almindelighed, meget ofte unblade Bekjendtgjørelser eller dog forrette dem saa ensidigt, som om det var Statsautoriteternes Ønske, at kun visse Kredse af Befolkningen skulde lære de Forhold at kende eller opnaa de paagjældende Gøder eller være medvirkende eller nærværende ved de Handlinger, der omhandles. Der vil altsaa være meget paa Bekjendtgjørelsernes Omraade at rette Brevidelse imod med Hensyn til Autoriteterne, om end ikke direkte til selve Hovedautoriteterne, saa dog til deres Underordnede, men paa dette Punkt mener jeg i hvert Fald, at der neppe med Billighed kan reises nogen Indvending mod Regjeringen.

Bajer: Jeg vil kun i Anledning af dette sidste Spørgsmaal tillade mig at forespørge den ærede Indenrigsminister, om det ikke er muligt hos de forskjellige Kommunalbestyrelser at faae et Aftryk af det omtalte Cirkulære, for hvis det er Tilfældet, forekommer det mig, at det maa være tilstrækkeligt. Jeg spørger forøvrigt af den Grund, at der mellem Aar og Dag komme ikke saa ganske saa private Forespørgsler til mig om de Dølyshninger, der foretages, og jeg gaar da en Gang imellem op i Ministeriet og faar en Bunte af disse Cirkulærer, som saa blive

saae omkring. Men hvis man kunde skrive til de Vedkommende, at de kunne faas hos vedkommende Kommunalbestyrelse, synes jeg, at det var i alle Parter's Interesse. Forøvrigt vil jeg kun bemærke, at den frivillige Retshjælp her i Kjøbenhavn har udarbejdet Skemaer, der vistnok i høi Grad ville være til Vættelse ikke alene for Andragerne, men ogsaa for Ministeriet ved Behandlingen af saadanne Sager.

Indenrigsministeren (Ingerslev): Jeg vilde ikke kunne ønske at gaa ind paa en Ordning saaledes, at enhver Kommunalbestyrelse skal være forsynet med Skemaer. Jeg skal gjøre det ærede Medlem (Bajer) opmærksom paa — det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) har jo allerede rørt ved den Side af Sagen — at det virkelig ikke er en Statsinteresse, der her skal varetages, og jeg forstaar ikke rigtig denne Sagt, man anstiller paa Folk for at faae dem til at søge om Indfødsret. Jeg mener, at vi skulle som hidtil stille os saa liberalt, at naar der komme Udlændinge, som have været her en passende Tid og ønske Indfødsret, saa give vi dem den; men jeg tror ikke, vi skulle opsjøge dem, og jeg tror, det er noget ganske Egestaaende, hvis man vil gjøre noget Saadant her hos os. Vi have virkelig gjort, hvad der fornødt og billigt kan gøres. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds erkjendte, at Skemaer vare til Stede; de uddeles gratis, og jeg skulde meget seile, om de ikke kunne erholdes hos Amtene og Retshjælperne, men at udarbejde 30—50,000 Skemaer og fordele dem omkring i Landet — og det maa jo til, naar enhver Kommunalbestyrelse skal være forsynet med dem — vilde jeg finde ganske urimeligt. Man kan virkelig ogsaa overdrive Interessesen for at faae fat i Fremmede, der absolut skulle have Indfødsret. Lad dem selv i den Henseende varetage deres Tarv. Naar vi en Gang i Ministerialtidenden have bekjendtgjort det, naar vi ere saa liberale at tage Aftryk særlig af disse Regler, og uddele dem gratis til Enhver, der ønsker dem, forekommer det mig, at der fra Statens Side er gjort, hvad der bør gøres i dette Forhold, hvor det er Vedkommendes egen og ikke Statens Interesse, der skal varetages.

R. Nielsen: Den ærede Minister bemærkede, at det ikke var Statens Interesse, men Vedkommendes egen Interesse; det her gjaldt. Det kan han have Ret i, i hvert Fald tilbørlig; maaffe det dog i Virkeligheden er begges Interesse. Det, jeg bad om Dr-